

การบริหารและพฤติกรรมการจัดการการเงินส่วนบุคคลของวัยรุ่น Gen Y ในเขตภาคกลาง

Management and Personal Financial Management Behavior of Gen Y Teenagers in the Central Region

ปฐมาภรณ์ คำชื่น^{1*}

Patamaporn Kumchuen^{1*}

Abstract

The purposes of this research were to 1) study the level of personal financial management of Gen Y adolescents, 2) compare the personal financial management of Gen Y adolescents by personal factors, 3) study the level of personal financial management behavior of Gen Y adolescents, and 4) analyze the components of Gen Y adolescents' personal financial management behavior. The sample group in this study was 400 Gen Y adolescents through the accidental sampling technique. A questionnaire with a reliability of 0.87 was used as a data collection tool. Data were analyzed by percentage, mean, standard deviation, t-test, one-way ANOVA, Exploratory Factor Analysis, and Pearson's correlation analysis.

The results of the research revealed that the overall level of personal financial management was at a high level ($\bar{X} = 3.78$, S.D. = 0.31). Gen Y with different genders had no difference in financial management. Gen Y with different average monthly income, educational background, and the proportion of savings or investment allocation had an

¹ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สาขาวิชาการบัญชี คณะบัญชี มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์

¹ Assistant Professor Program in Accounting, Faculty of Accountancy, Rajapruk University

* ผู้ให้การติดต่อ (Corresponding e-mail: pakumc@rpu.ac.th)

overall difference in financial management with a statistically significant difference at 0.05. The overall level of financial management behavior was at a high level ($\bar{X} = 3.85$, S.D. = 0.32). Furthermore, the management of personal money had two components: the form of savings or investment and the saving goal or investment. The results of the research can be used as a guideline to instill and build immunity among adolescents and youth of Gen Y to see the importance of financial management. This is an important basis for determining guidelines that will lead to financial management in the future.

Keywords: *Youth of Gen Y, Personal Financial Management Level, Personal Financial Management Behavior Level*

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาระดับการบริหารจัดการการเงินส่วนบุคคลของวัยรุ่น Gen Y 2) เปรียบเทียบการบริหารจัดการการเงินส่วนบุคคลของวัยรุ่น Gen Y จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล 3) ศึกษาระดับพฤติกรรมการบริหารจัดการการเงินส่วนบุคคลของวัยรุ่น Gen Y และ 4) วิเคราะห์องค์ประกอบพฤติกรรมการบริหารจัดการการเงินส่วนบุคคลของวัยรุ่น Gen Y กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ วัยรุ่น Gen Y จำนวน 400 คน โดยสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ ใช้แบบสอบถามที่มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.87 เป็นเครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติทดสอบที่ การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ และการวิเคราะห์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน

ผลการวิจัย พบว่า 1) ระดับการบริหารจัดการการเงินส่วนบุคคลภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.78$, S.D. = 0.31) 2) วัยรุ่น Gen Y ที่มีเพศต่างกันมีการบริหารจัดการการเงินส่วนบุคคลไม่แตกต่างกัน วัยรุ่น Gen Y ที่มีระดับการศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และสัดส่วนการจัดสรรเงินออมหรือเงินลงทุนเป็นเมื่อเทียบกับรายได้ต่อเดือนต่างกันมีการบริหารจัดการการเงินส่วนบุคคลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 3) ระดับพฤติกรรมการบริหารจัดการการเงินส่วนบุคคลภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.85$, S.D. = 0.32) และ 4) องค์ประกอบการบริหารจัดการการเงินส่วนบุคคลมี 2 องค์ประกอบ คือ รูปแบบการออมหรือการลงทุนและวัตถุประสงค์ของการออมหรือการลงทุน ผลการวิจัยสามารถใช้เป็นแนวทางในการปลูกฝังและสร้างภูมิคุ้มกันให้กับวัยรุ่นและเยาวชน Gen Y ให้เห็นความสำคัญของการบริหารการเงินส่วนบุคคล ซึ่งเป็นพื้นฐานสำคัญในการกำหนดแนวทางที่จะนำไปสู่การบริหารจัดการทางการเงินในอนาคต

คำสำคัญ: *วัยรุ่น Gen Y, ระดับการบริหารจัดการการเงินส่วนบุคคล, ระดับพฤติกรรมการบริหารจัดการการเงินส่วนบุคคล*

บทนำ

กลุ่ม Gen Y ตามแนวคิดนักเศรษฐศาสตร์ คือ กลุ่มคนที่เกิดในช่วงต้นของปี ค.ศ. 1980s จนถึงปลาย ค.ศ. 1990s แต่ยังมีนักวิชาการบางท่านให้คำจำกัดความครอบคลุมไปถึงกลุ่มประชากรที่เกิดก่อนปี ค.ศ. 2000s ให้จัดเป็นกลุ่ม Gen Y ด้วยเช่นกัน กลุ่ม Gen Y ถือเป็นประชากรกลุ่มใหญ่ที่ทั่วโลกต่างให้ความสำคัญที่ส่งต่อการพัฒนาประเทศ เนื่องจากเป็นกลุ่มที่มีวิถีการดำเนินชีวิตที่ความแตกต่างจากคนรุ่นก่อนอย่างชัดเจน มีความเชื่อมั่นในตนเองสูง รวมถึงมีความเชี่ยวชาญด้านการสื่อสารออนไลน์และเทคโนโลยี ขณะเดียวกันกลุ่ม Gen Y ในทางเศรษฐศาสตร์แล้ว ถือเป็นกลุ่มประชากรส่วนใหญ่ของโลกที่มีกำลังซื้อมหาศาล ทำให้ผู้เกี่ยวข้องทางด้านเศรษฐกิจและสังคมให้ความสำคัญและศึกษาพฤติกรรมทางการเงินการดำเนินชีวิตของกลุ่ม Gen Y (Department of Mental Health, 2020)

อีกทั้งจากรายงานของสภาเศรษฐกิจโลก (World Economic Forum) พบว่า รายได้ของคน Gen Y ทั่วโลกลดลง โดยเฉพาะในอเมริกา อังกฤษ และญี่ปุ่น ในสหรัฐอเมริกา Gen Y มีรายได้น้อยกว่าคน Gen X ถึงร้อยละ 43 สาเหตุจากวิกฤตทางเศรษฐกิจ หนี้สินกองทุนเพื่อการศึกษา และราคาบ้านที่สูงขึ้น อีกทั้งคน Gen Y แต่งงานช้าลง (Raktham, 2017) สำหรับกลุ่ม Gen Y ในประเทศไทย พบว่า คนไทยก่อนนี้ในระดับสูงตั้งแต่อายุน้อย และยังเป็นหนี้เสียจำนวนมาก หนี้ดังกล่าวไม่ได้ลดลงเมื่อใกล้วัยเกษียณ โดยหนี้ส่วนใหญ่ของคนในช่วงอายุน้อยส่วนมากเป็นหนี้บัตรเครดิตและสินเชื่อส่วนบุคคล (Personal Loan) มีความเสี่ยงผิดนัดชำระส่วนมากอยู่ที่สินเชื่อส่วนบุคคล ซึ่งทางเครดิตบูโรได้ลงไปดูข้อมูลว่าปัญหาหนี้ที่กลุ่ม Gen Y เริ่มค้างชำระมากที่สุด โดยเฉพาะกลุ่มเริ่มทำงานและวัยทำงานจะค้างสินเชื่อรถยนต์เป็นอันดับแรก รองลงมา คือสินเชื่อส่วนบุคคลและบัตรเครดิต (Trino, 2018) ดังนั้นการวางแผนทางการเงินในการบริหารจัดการการเงินส่วนบุคคลจึงเป็นสิ่งสำคัญอย่างมาก ทุกคนควรได้รับการปลูกฝังจากสถาบันครอบครัว สถาบันการศึกษา เพื่อให้เห็นถึงความสำคัญของการบริหารจัดการการเงินส่วนบุคคลตั้งแต่เด็ก ซึ่งหากมีการบริหารจัดการการเงินส่วนบุคคลที่ดีจะเป็นหนทางนำไปสู่ความสำเร็จ และมีอิสรภาพทางการเงิน รวมถึงการคิดอย่างมีสติ ไตร่ตรองอย่างมีเหตุผล พร้อมรับมือกับปัญหาและความไม่แน่นอนที่อาจจะเกิดขึ้น ซึ่งผู้ที่มีการบริหารจัดการการเงินส่วนบุคคลที่ดีย่อมส่งผลให้ชีวิตประสบความสำเร็จได้เร็วกว่าบุคคลอื่น

จากข้อมูลดังกล่าวข้างต้นเห็นได้ว่า ในภาคกลางที่เป็นเขตเศรษฐกิจที่สำคัญของประเทศยังไม่ได้มีการศึกษาหรือเก็บข้อมูลในส่วนนี้ ซึ่งการบริหารจัดการการเงินส่วนบุคคลเป็นสิ่งสำคัญอย่างมากต่อการดำเนินชีวิตในยุคปัจจุบัน หากมีการวิจัยเกี่ยวกับระดับการบริหารจัดการการเงินส่วนบุคคลของวัยรุ่น Gen Y การเปรียบเทียบการบริหารจัดการการเงินส่วนบุคคลของวัยรุ่น Gen Y ศึกษาพฤติกรรมการบริหารจัดการการเงินส่วนบุคคลของวัยรุ่น Gen Y รวมทั้งวิเคราะห์องค์ประกอบการบริหารจัดการการเงินส่วนบุคคลของวัยรุ่น Gen Y ซึ่งจะต้องรู้เกี่ยวกับการบริหารจัดการการเงินส่วนบุคคลที่ทันกับสถานการณ์ และสามารถนำผลจากการวิจัยไปปลูกฝังและสร้างภูมิคุ้มกันให้วัยรุ่น Gen Y รวมถึงเยาวชนให้เห็นความสำคัญของการบริหาร

จัดการการเงินส่วนบุคคล ซึ่งเป็นพื้นฐานที่สำคัญในการกำหนดแนวทางที่จะนำไปสู่การบริหารจัดการการเงินต่อไปในอนาคต

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับการบริหารจัดการการเงินส่วนบุคคลของวัยรุ่น Gen Y
2. เพื่อเปรียบเทียบการบริหารจัดการการเงินส่วนบุคคลของวัยรุ่น Gen Y จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล
3. เพื่อศึกษาระดับพฤติกรรมการบริหารจัดการการเงินส่วนบุคคลของวัยรุ่น Gen Y
4. เพื่อวิเคราะห์องค์ประกอบพฤติกรรมการบริหารจัดการการเงินส่วนบุคคลของวัยรุ่น Gen Y

การทบทวนวรรณกรรม

1. ทฤษฎีประชากรศาสตร์

ทฤษฎีประชากรศาสตร์ หมายถึง ศาสตร์วิชาที่ศึกษาเกี่ยวกับประชากร ซึ่งคำว่า “Demo” หมายถึง “People” แปลว่า ประชาชน หรือ ประชากร “Graphy” หมายถึง “Writing Up” หรือ “Description” แปลว่า ลักษณะ ดังนั้น Demography ซึ่งหมายถึงวิชาที่เกี่ยวข้องกับประชากร ประกอบด้วย เพศ อายุ การศึกษา ฐานะทางเศรษฐกิจและสังคม เช่น อาชีพ รายได้ เชื้อชาติ เป็นต้น (Rianthong, 2013) นอกจากนี้การศึกษาเกี่ยวกับประชากรยังมีความหลากหลายของบุคคล เช่น เพศ อายุ สถานภาพ เป็นต้น และรวมถึงสภาพแวดล้อมต่าง ๆ เช่น อาชีพ ระดับรายได้ ระดับการศึกษา ทำให้ลักษณะพฤติกรรมการแสดงออกที่แตกต่างกัน โดยมีสาเหตุมาจากความแตกต่างทางด้านประชากรศาสตร์หรือภูมิหลังของบุคคลนั่นเอง (Phromsuwan, 2017) นอกจากนี้พฤติกรรมของผู้บริโภคทั้งทางตรงและทางอ้อมยังได้รับอิทธิพลจากคุณลักษณะประชากรศาสตร์โดยผ่านทางรูปแบบการตัดสินใจ และค่านิยมของบุคคลอีกด้วย (Kanchanapa, 2016)

2. การบริหารการเงินส่วนบุคคล

การบริหารการเงินบุคคล หมายถึง การใช้ความรู้ ทักษะ ทักษะ ทักษะ และพฤติกรรมทางการเงินของแต่ละบุคคลในการตัดสินใจทางการเงินและเศรษฐกิจ รวมทั้งการฝากเงินออมทรัพย์ สินเชื่อ ประกัน การลงทุน และอื่น ๆ ซึ่งช่วยให้เกิดความเสถียรสบาย และมีอิสระในการใช้จ่ายเงินบรรลุตามเป้าหมายที่กำหนด (Kukkaew, 2022) นอกจากนี้การบริหารการเงินส่วนบุคคลยังสะท้อนให้เห็นในทุกด้านของชีวิต ซึ่งทุกคนจำเป็นต้องมีการเรียนรู้การบริหารเงิน และนำไปใช้ประโยชน์เพื่อปรับปรุงความเป็นอยู่ที่ดีทางการเงิน นำไปสู่การพัฒนามาตรฐานการครองชีพที่มีคุณภาพมากยิ่งขึ้น (Refera & Kolech, 2015; Priantinah, Aisyah, & Nurim, 2019) บุคคลที่มีพฤติกรรมการจัดการทางการเงินที่ดีจะมีการเตรียมพร้อมในการจัดทำแผนการเงิน โดยเริ่มจากการดำเนินการควบคุมวางแผนของตนเอง การประเมิน การวางแผนเบื้องต้นให้เป็นไปตามเงื่อนไข

ที่กำหนด และการติดตามสถานการณ์ เพื่อดำเนินการแก้ไข ปรับปรุงปัญหาทางการเงินที่เกิดขึ้นอย่างสม่ำเสมอ (Prihartono & Asandimitra, 2018)

3. ปัจจัยทางเศรษฐกิจและการเมือง

ปัจจัยทางเศรษฐกิจและการเมือง หมายถึง กิจกรรมทางเศรษฐกิจของรัฐทางด้านรายได้ และรายจ่าย ผลกระทบจากการจัดเก็บรายได้ และการใช้จ่ายเพื่อดำเนินกิจกรรมทางเศรษฐกิจของภาครัฐ และผลของการใช้จ่ายที่มีต่อเศรษฐกิจ สังคมและการเมือง เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ด้านเศรษฐกิจของประเทศโดยส่วนรวม (Wongprasertsuk, 2008) ได้แก่

3.1 เงินเฟ้อ (Inflation) คือ ภาวะการณ์ที่ระดับราคาสินค้าและบริการโดยทั่วไปเพิ่มขึ้น เมื่อเกิดภาวะเงินเฟ้อจะทำให้อำนาจซื้อ (Purchasing Power) ของประชาชนลดลง

3.2 การใช้จ่ายของผู้บริโภค (Consumer Spending) คือ ความต้องการสินค้าหรือบริการ (Demand) ของผู้บริโภค การใช้จ่ายของผู้บริโภคส่งผลต่ออัตราการว่างงานและรายได้ของประชาชน กล่าวคือ หากผู้บริโภคมีการใช้จ่ายมาก ความต้องการสินค้าหรือบริการจะสูงขึ้น ดังนั้นผู้ผลิตจะต้องทำการผลิตสินค้าหรือบริการเพิ่มขึ้น ในการเพิ่มการผลิตนี้จะทำให้ใช้วัตถุดิบเพิ่มขึ้นและมีการจ้างแรงงานเพิ่มขึ้น ซึ่งจะส่งผลให้อัตราการว่างงานลดลง และประชาชนในประเทศก็จะมีรายได้เพิ่มขึ้นด้วย

3.3 อัตราดอกเบี้ย (Interest Rates) อัตราดอกเบี้ยถูกกำหนดโดยพิจารณาจากความต้องการเงินทุน และปริมาณของเงินทุน กล่าวคือ หากประชาชนมีการออมหรือการลงทุนเพิ่มขึ้น ปริมาณเงินจะเพิ่มสูงขึ้น ซึ่งจะส่งผลให้อัตราดอกเบี้ยลดลง แต่หากประชาชน ธุรกิจ หรือรัฐบาลต้องการเงินไปลงทุนเพิ่มขึ้น ความต้องการเงินจะสูงขึ้น ซึ่งจะส่งผลให้อัตราดอกเบี้ยสูงขึ้น นอกจากนี้การวางแผนการเงินส่วนบุคคลต้องพิจารณาอัตราดอกเบี้ย ในเรื่องของการวางแผนการออมและลงทุน นั่นคือ ในกรณีที่อัตราดอกเบี้ยต่ำ หากบุคคลออมเงินโดยการฝากเงินกับธนาคารจะทำให้บุคคลได้รับผลตอบแทนต่ำ ดังนั้นบุคคลควรจะวางแผนนำเงินออมที่มีอยู่ไปลงทุนในรูปแบบอื่น ๆ เช่น หุ้นสามัญ หุ้นกู้ พันธบัตร ที่ให้ผลตอบแทนสูงกว่าการฝากเงินกับธนาคาร แต่บุคคลต้องยอมรับว่าการนำเงินไปลงทุนอย่างอื่นที่มีผลตอบแทนสูงกว่าการฝากเงินกับธนาคารย่อมมีความเสี่ยงสูงขึ้น ซึ่งผู้วิจัยได้นำไปใช้ในการพัฒนาแบบสอบถามในส่วนของปัจจัยทางเศรษฐกิจและการเมือง

4. แรงจูงใจ

แรงจูงใจ คือ พลังผลักดันให้คนมีพฤติกรรม และยังกำหนดทิศทางและเป้าหมายของพฤติกรรมนั้นด้วย คนที่มีแรงจูงใจสูงจะใช้ความพยายามในการกระทำไปสู่เป้าหมายโดยไม่ลดละ แต่คนที่มีแรงจูงใจต่ำจะไม่แสดงพฤติกรรม หรือล้มเลิกการกระทำก่อนบรรลุเป้าหมาย (Novabizz, 2018) โดยลักษณะของแรงจูงใจเกิดขึ้นจากปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอก ดังนี้

4.1 แรงจูงใจภายใน (Intrinsic Motives) คือ สิ่งผลักดันจากภายในตัวบุคคล ซึ่งอาจจะเป็นเจตคติ ความคิดเห็น ความสนใจ ความตั้งใจ การมองเห็นคุณค่า ความพอใจ ความต้องการ ฯลฯ สิ่งต่าง ๆ ดังกล่าวเหล่านี้มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมค่อนข้างถาวร

4.2 แรงจูงใจภายนอก (Extrinsic Motives) คือ สิ่งผลักดันภายนอกตัวบุคคลที่มากระตุ้นให้เกิดพฤติกรรม อาจเป็นการได้รับรางวัล เกียรติยศ ชื่อเสียง คำชม การได้รับการยอมรับ ยกย่อง ฯลฯ แรงจูงใจนี้ไม่คงทนถาวรต่อพฤติกรรม บุคคลจะแสดงพฤติกรรมเพื่อตอบสนองสิ่งจูงใจดังกล่าว เฉพาะในกรณีที่ต้องการรางวัล ต้องการเกียรติ ชื่อเสียง คำชม การยกย่อง การได้รับการยอมรับ ฯลฯ

5. ทฤษฎีการเรียนรู้ของบลูม (Bloom's Taxonomy)

Iwuchukwu (2015) ได้อธิบายว่า ทฤษฎีการเรียนรู้ของบลูมมีการพัฒนาในแต่ละช่วงวัย รวมทั้งการปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อม (Adaptation) ตามลำดับขั้นดังนี้ 1) ความจำ (Remembering) เป็นจุดเริ่มต้นของกระบวนการทบทวนวรรณกรรม ซึ่งเกี่ยวข้องกับการจำแนก และการเปรียบเทียบเพื่อตรวจสอบข้อมูลจากแหล่งข้อมูลที่มีความหลากหลาย เช่น หนังสือ วารสาร อินเทอร์เน็ต 2) ความเข้าใจ (Understanding) เป็นการอ่านทำความเข้าใจผ่านมุมมองของจุดมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ของตน 3) การนำไปประยุกต์ใช้ (Applying) เป็นการเชื่อมโยงระหว่างเนื้อหากับการนำไปประยุกต์ใช้ในบริบทต่าง ๆ 4) การวิเคราะห์ (Analyzing) เป็นการระบุ จัดระเบียบ และวิเคราะห์ส่วนต่าง ๆ 5) การประเมินค่า (Evaluating) เป็นการประเมินเนื้อหาทางวิชาการที่เกี่ยวข้องอย่างครอบคลุมและเป็นระบบเพื่อวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อนของหัวข้อกรอบแนวคิดเชิงทฤษฎีและข้อโต้แย้ง และ 6) การสร้างสรรค์ (Creating) เป็นการแสดงให้เห็นว่าทักษะเฉพาะต่าง ๆ ที่ถูกพัฒนาจากขั้นที่ผ่านมาข้างต้นและวิธีการคิดต่าง ๆ จะเป็นตัวชีวัดความคิดสร้างสรรค์และความคิดริเริ่ม

6. การออม

การออมเงินมีความสำคัญ เพราะเป็นการสร้างหลักประกันความมั่นคงให้ตัวเอง และก่อให้เกิดเสถียรภาพทางเศรษฐกิจ การออมมีความสำคัญต่อระบบเศรษฐกิจ เพราะมีความสำคัญต่อความเป็นอยู่ของประชาชน ครอบครัว และชุมชน การบริหารการเงินและการออมนั้นมีความสำคัญในการสร้างความมั่นคงและเสถียรภาพ ทั้งในแง่ของการดำรงชีวิตของประชาชน ครอบครัว ชุมชนและประเทศชาติ การออมจึงเป็นสิ่งจำเป็นต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ Suphakitvanichkul (2015) กล่าวว่า ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการออม ขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายประการ ได้แก่ 1) รายได้เพิ่มขึ้นส่งผลให้ประชาชนมีความมั่นใจที่จะออมเงินเพิ่มขึ้นที่สูงกว่ารายได้ที่เพิ่มขึ้น ซึ่งเป็นผลมาจากสภาวะทางเศรษฐกิจที่เจริญเติบโต ทั้งนี้รวมถึงความขยัน และการมีความรับผิดชอบที่ดีของผู้ออม 2) จำนวนผู้พึ่งพิงหรือผู้ที่ไม่มีเงินได้เพิ่มสูงขึ้น มีผลทำให้เกิดผลกระทบทางด้านรายจ่าย คือ รายจ่ายเพิ่มสูงขึ้น การออมต่ำลง 3) วัฏจักรชีวิต บุคคลทั่วไปมีรายได้ค่อนข้างต่ำเมื่อเริ่มต้นชีวิต แต่ในช่วงอายุวัยกลางคนจะมีการบริโภคที่คงที่และมีการออมเป็นจำนวนมาก เนื่องจากต้องออมเพื่อจ่ายคืนหนี้สิน เก็บออมไว้เมื่อออกจากงาน และเมื่อถึงวัยเกษียณอายุ 4) อาชีพเป็นแหล่งที่มาของเงินได้ บุคคลที่มีอาชีพและได้รับผลตอบแทนหรือรายได้สูงย่อมส่งผลให้เกิดการออมมาก ในขณะเดียวกันอาชีพที่มีรายได้น้อยย่อมส่งผลให้เกิดการออมน้อยหรือไม่เกิดการออมเลย 5) เขตชนบทและเขตเมืองนั้นเป็นปัจจัยสำคัญที่กำหนดความสามารถในการออม การออมที่เพิ่มสูงเป็นผลมาจากการพัฒนาตลาดสินค้าอุปโภคบริโภคที่แตกต่างกัน ซึ่งส่งผลกระทบในด้านดีถึงการออมของประชาชน และ 6) ระดับการศึกษา

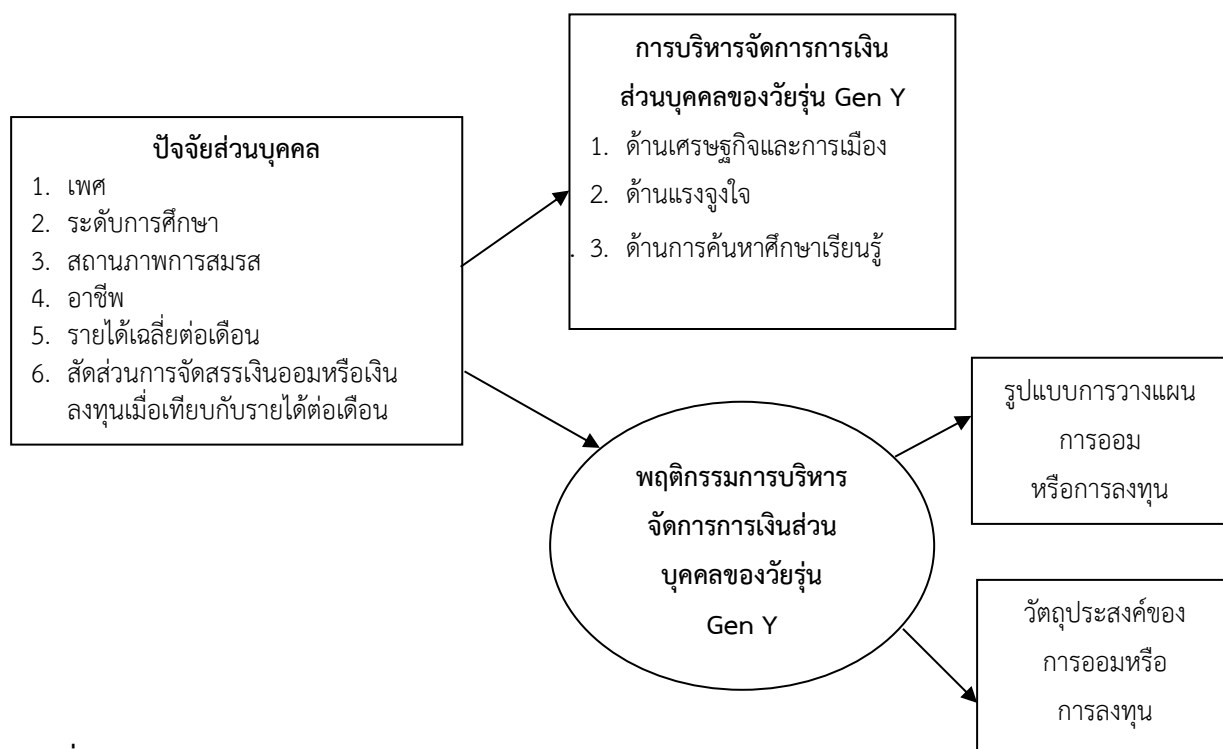
สูงขึ้นส่งผลให้เกิดการออมมากขึ้น เมื่อมีการศึกษาออมเป็นผู้ที่มีวินัยในการเก็บออม อีกทั้งยังช่วยเสริมสร้างและปลูกฝังทัศนคติในเรื่องของการออมอีกด้วย สอดคล้องกับ Mingmaneeenakin (2013) กล่าวว่า จากการศึกษาข้อมูลต่าง ๆ เกี่ยวกับรายจ่ายเพื่อการบริโภคและการออม พบว่า ปัจจัยต่าง ๆ ที่มีอิทธิพลต่อการบริโภคและการออม มีดังนี้ 1) รายได้ที่ใช้จ่ายได้ หมายถึง รายได้ที่ได้รับที่หักด้วยภาษีเงินได้ส่วนบุคคลแล้วเป็นรายได้ที่สามารถนำมาใช้จ่ายในการบริโภคและเก็บออมได้จริง ๆ ถ้ารายได้ที่ใช้จ่ายได้เพิ่มขึ้น การบริโภคและการออมจะเพิ่มขึ้นตามไปด้วย ในทางตรงข้าม ถ้ารายได้ที่ใช้จ่ายได้ลดลง การบริโภคและการออมจะลดลงตามไปด้วย และ 2) สินทรัพย์ของผู้บริโภค สินทรัพย์ที่ครัวเรือนถือครองอยู่มีสภาพคล่องไม่เท่ากัน โดยพิจารณาจากความยากง่ายและอัตราความเสี่ยงด้านมูลค่าในการเปลี่ยนแปลงเป็นเงินสด ถ้าผู้บริโภคถือสินทรัพย์ที่มีสภาพคล่องสูงไว้มาก ผู้บริโภคจะรู้สึกว่าคุณสมบัติทางการเงินที่มั่นคง สามารถใช้จ่ายเพื่อการบริโภคได้มาก ส่วนกรณีที่ผู้บริโภคถือสินทรัพย์ที่มีสภาพคล่องต่ำไว้มาก ผู้บริโภคจะไม่แน่ใจว่าจะสามารถเปลี่ยนเป็นเงินสดได้ตามเวลาที่ต้องการและได้มูลค่าตามที่ต้องการมากนักน้อยเพียงใด จึงมีการชะลอการบริโภค

กรอบแนวคิดการวิจัย

จากการทบทวนแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับการบริหารและพฤติกรรมกรรมการจัดการการเงินส่วนบุคคลของวัยรุ่น Gen Y สามารถกำหนดตัวแปรและความสัมพันธ์ของตัวแปรที่ใช้ศึกษา ดังนี้

1) ตัวแปรอิสระ (Independent Variables) คือ ปัจจัยส่วนบุคคล ประกอบด้วยตัวแปรย่อย 6 ตัวแปร ได้แก่ เพศ ระดับการศึกษา สถานภาพการสมรส อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และสัดส่วนการจัดสรรเงินออมหรือเงินลงทุนเมื่อเทียบกับรายได้ต่อเดือน

2) ตัวแปรตาม (Dependent Variables) ประกอบด้วย 2 กลุ่ม กลุ่มที่ 1 คือ การบริหารและพฤติกรรมกรรมการจัดการการเงินส่วนบุคคลของวัยรุ่น Gen Y ประกอบด้วยตัวแปรย่อย 3 ตัวแปร ได้แก่ ด้านเศรษฐกิจและการเมือง ด้านแรงจูงใจ และด้านการค้นหาศึกษาเรียนรู้ และกลุ่มที่ 2 พฤติกรรมการบริหารจัดการการเงินส่วนบุคคลของวัยรุ่น Gen Y ประกอบด้วยตัวแปรย่อย 2 ตัวแปร ได้แก่ รูปแบบการวางแผนการออมหรือการลงทุน และวัตถุประสงค์ของการออมหรือการลงทุน

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

ที่มา: Wongprasertsuk (2008); Rianthong (2013); Iwuchukwu (2015); Suphakitvanichkul (2015); Kanchanapa (2016); Phromsuwan (2017); Novabizz (2018); Kukkaew (2022)

สมมติฐานการวิจัย

1. วัยรุ่น Gen Y ที่มีปัจจัยส่วนบุคคลต่างกันมีการบริหารจัดการการเงินส่วนบุคคลแตกต่าง
2. องค์ประกอบพฤติกรรมการบริหารจัดการการเงินส่วนบุคคลของวัยรุ่น Gen Y ประกอบด้วย รูปแบบการวางแผนการออมหรือการลงทุน และวัตถุประสงค์ของการออมหรือการลงทุน

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในวิจัยครั้งนี้ คือ วัยรุ่น Gen Y ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล จำนวน 2,345,690 คน (National Statistical Office, 2021) โดยใช้ตารางการสุ่มตัวอย่างของ Krejcie and Morgan (1970) โดยมีระดับความคาดเคลื่อนอย่างมีนัยสำคัญ 0.05 จากตารางดังกล่าวสามารถกำหนดกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยได้จำนวน 400 คน สุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ (Accidental Sampling) โดยใช้คำถามคัดกรองช่วงอายุของผู้กรอกแบบสอบถาม ครอบคลุมทั้ง 6 จังหวัด ได้แก่ กรุงเทพมหานคร จังหวัดนนทบุรี จังหวัดปทุมธานี จังหวัดสมุทรปราการ จังหวัดสมุทรสาคร และจังหวัดนครปฐม

เครื่องมือวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามประเมินระดับความสำคัญประเภทมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ที่ได้จากการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้แบบสอบถามมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการศึกษา โดยการทดสอบความเที่ยงตรงของข้อมูลจากผู้ทรงคุณวุฒิด้านบัญชี 1 ท่าน ผู้ทรงคุณวุฒิด้านวิธีวิทยาการวิจัย 1 ท่าน และผู้ทรงคุณวุฒิด้านภาษาไทย 1 ท่าน รวมทั้งสิ้น 3 ท่าน โดยใช้ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามที่สร้างขึ้นกับจุดประสงค์ (Index of Item-Objective Congruence: IOC) โดยมีค่าอยู่ในช่วง 0.87 - 1.00 ซึ่งมากกว่า 0.5 และได้ทำการทดสอบเครื่องมือเพื่อหาความเชื่อมั่น (Reliability) โดยทดลองใช้ (Try Out) ซึ่งผู้วิจัยหาความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยใช้กลุ่มที่มีลักษณะคล้ายกลุ่มตัวอย่างคือ วัยรุ่น Gen Y ในจังหวัดสุพรรณบุรี ซึ่งเป็นจังหวัดที่อยู่เขตภาคกลางและมีความคล้ายคลึงกับกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยจำนวน 30 คน ได้ค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) เท่ากับ 0.87 แสดงถึงความเหมาะสมที่จะนำไปใช้ในการเก็บข้อมูลจริงต่อไป (Hair, Anderson, Tatham, & Black, 1998) โดยแบบสอบถามมี 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 คำถามปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ ระดับการศึกษา สถานภาพการสมรส อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และสัดส่วนการจัดสรรเงินออมหรือเงินลงทุนเมื่อเทียบกับรายได้ต่อเดือน จำนวน 6 ข้อ

ตอนที่ 2 การบริหารจัดการการเงินส่วนบุคคลของวัยรุ่น Gen Y ได้แก่ ด้านเศรษฐกิจและการเมือง ด้านแรงจูงใจ และด้านการค้นหาศึกษาเรียนรู้ จำนวน 15 ข้อ

ตอนที่ 3 พฤติกรรมการบริหารจัดการการเงินส่วนบุคคลของวัยรุ่น Gen Y ได้แก่ รูปแบบการวางแผนการออมหรือการลงทุน และวัตถุประสงค์ของการออมหรือการลงทุน จำนวน 10 ข้อ

โดยแบบสอบถามตอนที่ 1 เป็นข้อคำถามแบบเลือกตอบ แบบสอบถามตอนที่ 2 ถึงตอนที่ 3 เป็นข้อคำถามแบบมาตราส่วนประมาณค่าของ Likert (1992) ซึ่งจัดระดับของคำตอบเป็น 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด โดยผู้วิจัยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการการเงินเพื่อสร้างข้อคำถามในแบบสอบถาม

การวิเคราะห์ข้อมูล

ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation: S.D.) ใช้วิเคราะห์ปัจจัยที่เกี่ยวกับการบริหารจัดการการเงินส่วนบุคคล และพฤติกรรมการบริหารจัดการการเงินส่วนบุคคล ทดสอบสมมติฐานโดยใช้สถิติทดสอบที (t-test) กรณีที่ตัวแปรต้น แบ่งเป็น 2 กลุ่ม และใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) ทดสอบสมมติฐานของตัวแปรต้นที่มีมากกว่า 2 กลุ่ม และการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ (Exploratory Factor Analysis: EFA) ในการวิเคราะห์องค์ประกอบ เนื่องจากผลการวิเคราะห์พฤติกรรมการบริหารจัดการการเงินของข้อคำถามบางข้อไม่เกาะกลุ่ม ผู้วิจัยจึงใช้การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจเพื่อวิเคราะห์องค์ประกอบที่สามารถอยู่กลุ่มเดียวกันได้

โดยการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจเป็นการวิเคราะห์เพื่อให้ทราบปัจจัยหรือองค์ประกอบที่สามารถอธิบายตัวแปรที่ศึกษา ผู้วิจัยวัดความเหมาะสมของข้อมูลตัวอย่างที่จะนำมาวิเคราะห์โดยการหาค่า Kaiser-Meyer-Olkin Measure of Sampling Adequacy (KMO) ด้วยวิธีการหาค่าสหสัมพันธ์บางส่วน (Partial Correlation) โดยมีค่าระหว่าง 0 ถึง 1 และพิจารณาค่าความเหมาะสม ดังนี้ (Hair et al., 1998)

0.80 ขึ้นไป	เหมาะสมที่จะวิเคราะห์องค์ประกอบดีมาก
0.70 - 0.79	เหมาะสมที่จะวิเคราะห์องค์ประกอบดี
0.60 - 0.69	เหมาะสมที่จะวิเคราะห์องค์ประกอบปานกลาง
0.50 - 0.59	เหมาะสมที่จะวิเคราะห์องค์ประกอบน้อย
น้อยกว่า 0.50	ไม่เหมาะสมที่จะนำข้อมูลชุดนั้นมาวิเคราะห์องค์ประกอบ

โดยค่า KMO ของข้อมูลที่จะนำมาวิเคราะห์ในการวิจัยครั้งนี้มีค่าเท่ากับ 0.78 ซึ่งเป็นข้อมูลที่เหมาะสมในการวิเคราะห์องค์ประกอบดี

ผลการวิจัย

1. ผลการวิเคราะห์ระดับการบริหารจัดการการเงินส่วนบุคคลของวัยรุ่น Gen Y

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับการบริหารจัดการการเงินส่วนบุคคลของวัยรุ่น Gen Y ในภาพรวม

การบริหารจัดการการเงินส่วนบุคคลของวัยรุ่น Gen Y	$\bar{X}$	S.D.	การแปลผล
1. ด้านเศรษฐกิจและการเมือง	3.90	0.34	มาก
2. ด้านแรงจูงใจ	3.58	0.40	มาก
3. ด้านการค้นหาคำศึกษาเรียนรู้	3.85	0.27	มาก
ภาพรวม	3.78	0.31	มาก

จากตารางที่ 1 พบว่า ระดับการบริหารจัดการการเงินส่วนบุคคลของวัยรุ่น Gen Y ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.78$, S.D. = 0.31) โดยด้านเศรษฐกิจและการเมืองมีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด ($\bar{X} = 3.90$, S.D. = 0.34) รองลงมา คือ ด้านการค้นหาคำศึกษาเรียนรู้ ($\bar{X} = 3.85$, S.D. = 0.27) และด้านแรงจูงใจมีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ($\bar{X} = 3.58$, S.D. = 0.40)

การบริหารจัดการการเงินส่วนบุคคลของวัยรุ่น Gen Y

ปฐมาภรณ์ คำชื่น

2. ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการบริหารจัดการการเงินส่วนบุคคลของวัยรุ่น Gen Y จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

ตารางที่ 2 การวิเคราะห์เปรียบเทียบการบริหารจัดการการเงินส่วนบุคคลของวัยรุ่น Gen Y จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

การบริหารจัดการ การเงินส่วนบุคคล	ค่า t, F/ p-value					
	เพศ	ระดับ การศึกษา	สถานภาพ การสมรส	อาชีพ	รายได้ เฉลี่ย ต่อ เดือน	สัดส่วนการจัดสรรเงินออม หรือเงินลงทุนเมื่อเทียบกับ รายได้ต่อเดือน
1. ด้านเศรษฐกิจและ การเมือง	0.34/ 0.74	30.72*/ 0.00	6.66*/ 0.00	8.13*/ 0.00	19.89*/ 0.00	17.23*/ 0.00
2. ด้านแรงจูงใจ	-2.03/ 0.54	11.16*/ 0.00	49.74*/ 0.00	14.63*/ 0.00	53.87*/ 0.00	42.71*/ 0.00
3. ด้านการค้นหาคำ เรียนรู้	-0.29/ 0.77	10.54*/ 0.00	27.29*/ 0.00	3.45*/ 0.00	43.46*/ 0.00	11.77*/ 0.00
รวม	-0.83/ 0.41	18.54*/ 0.00	17.12*/ 0.00	6.34*/ 0.00	32.10*/ 0.00	20.84*/ 0.00

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 2 พบว่า วัยรุ่น Gen Y ที่มีเพศต่างกันมีการบริหารจัดการการเงินส่วนบุคคลไม่แตกต่างกัน ในขณะที่วัยรุ่น Gen Y ที่มีระดับการศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และสัดส่วนการจัดสรรเงินออมหรือเงินลงทุนเมื่อเทียบกับรายได้ต่อเดือนต่างกันมีการบริหารจัดการการเงินส่วนบุคคลแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

โดยวัยรุ่น Gen Y ที่มีการศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญาตรี มีการบริหารจัดการการเงินส่วนบุคคลด้านเศรษฐกิจและการเมืองต่ำกว่าวัยรุ่น Gen Y ที่มีการศึกษาระดับปริญญาโทและปริญญาตรี วัยรุ่น Gen Y ที่มีการศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญาตรี มีการบริหารจัดการการเงินส่วนบุคคลด้านแรงจูงใจต่ำกว่าวัยรุ่น Gen Y ที่มีการศึกษาระดับปริญญาโทและปริญญาตรี วัยรุ่น Gen Y ที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี มีการบริหารจัดการการเงินส่วนบุคคลด้านแรงจูงใจต่ำกว่าวัยรุ่น Gen Y ที่มีการศึกษาระดับปริญญาโท วัยรุ่น Gen Y ที่มีการศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญาตรี มีการบริหารจัดการการเงินส่วนบุคคลด้านการค้นหาคำรู้ต่ำกว่าวัยรุ่น Gen Y ที่มีการศึกษาระดับปริญญาโทและปริญญาตรี วัยรุ่น Gen Y ที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี มีการบริหารจัดการการเงินส่วนบุคคลด้านการค้นหาคำรู้ต่ำกว่าวัยรุ่น Gen Y ที่มีการศึกษาระดับปริญญาโท และวัยรุ่น Gen Y ที่มีการศึกษา

วัยรุ่น Gen Y ที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกัน มีการบริหารจัดการการเงินส่วนบุคคลแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยวัยรุ่น Gen Y ที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่ำกว่าหรือเท่ากับ 15,000 บาท มีการบริหารจัดการการเงินส่วนบุคคลด้านแรงจูงใจต่ำกว่าวัยรุ่น Gen Y ที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 35,001 -

[illegible]

วัยรุ่น Gen Y ที่มีการจัดสรรเงินออมหรือเงินลงทุนเป็นสัดส่วนเมื่อเทียบกับรายได้อื่นๆแตกต่างกัน มีการบริหารจัดการการเงินส่วนบุคคลแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยวัยรุ่น Gen Y ที่ยังไม่ได้เริ่มออมและลงทุนทั้งสองอย่าง มีการบริหารจัดการการเงินส่วนบุคคลด้านแรงจูงใจต่ำกว่าวัยรุ่น Gen Y ที่มีการจัดสรรเงินออมหรือเงินลงทุน วัยรุ่น Gen Y ที่มีการจัดสรรเงินออมหรือเงินลงทุนเป็นสัดส่วนน้อยกว่า 10% เมื่อเทียบกับรายได้อื่นๆ มีการบริหารจัดการการเงินส่วนบุคคลด้านแรงจูงใจสูงกว่าวัยรุ่น Gen Y ที่มีการจัดสรรเงินออมหรือเงินลงทุนเป็นสัดส่วน 11 - 20%, 21 - 30% เมื่อเทียบกับรายได้อื่นๆและยังไม่ได้เริ่มออมและลงทุนทั้งสองอย่าง วัยรุ่น Gen Y ที่มีการจัดสรรเงินออมหรือเงินลงทุนเป็นสัดส่วน 31 - 40% เมื่อเทียบกับรายได้อื่นๆ มีการบริหารจัดการการเงินส่วนบุคคลด้านแรงจูงใจสูงกว่าวัยรุ่น Gen Y ที่มีการจัดสรรเงินออมหรือเงินลงทุนเป็นสัดส่วน 21 - 30% และ 11 - 20% เมื่อเทียบกับรายได้อื่นๆ 25,001 - 35,000 บาท และวัยรุ่น Gen Y ที่มีการจัดสรรเงินออมหรือเงินลงทุนเป็นสัดส่วน 31 - 40% เมื่อเทียบกับรายได้อื่นๆ 25,001 - 35,000 บาท มีการบริหารจัดการการเงินส่วนบุคคลด้านแรงจูงใจสูงกว่าวัยรุ่น Gen Y ที่ยังไม่ได้เริ่มออมและลงทุนทั้งสอง วัยรุ่น Gen Y ที่มีการจัดสรรเงินออมหรือเงินลงทุนเป็นสัดส่วนน้อยกว่า 10%

เมื่อเทียบกับรายได้ต่อเดือน มีการบริหารจัดการการเงินส่วนบุคคลด้านแรงจูงใจต่ำกว่าวัยรุ่น Gen Y ที่มีการจัดสรรเงินออมหรือเงินลงทุนเป็นสัดส่วน 21 - 30% เมื่อเทียบกับรายได้ต่อเดือนและยังไม่ได้เริ่มออมและลงทุนทั้งสองอย่าง วัยรุ่น Gen Y ที่มีการจัดสรรเงินออมหรือเงินลงทุนเป็นสัดส่วน 11 - 20% เมื่อเทียบกับรายได้ ต่อเดือนมีการบริหารจัดการการเงินส่วนบุคคลด้านแรงจูงใจสูงกว่าวัยรุ่น Gen Y ที่ยังไม่ได้เริ่มออมและลงทุนทั้งสองอย่าง วัยรุ่น Gen Y ที่มีการจัดสรรเงินออมหรือเงินลงทุนเป็นสัดส่วน 31 - 40% เมื่อเทียบกับรายได้ต่อเดือนมีการบริหารจัดการการเงินส่วนบุคคลด้านแรงจูงใจสูงกว่าวัยรุ่น Gen Y ที่มีการจัดสรรเงินออมหรือเงินลงทุนเป็นสัดส่วน 21 - 30% และวัยรุ่น Gen Y ที่ยังไม่ได้เริ่มออมและลงทุนทั้งสอง วัยรุ่น Gen Y ที่ยังไม่ได้เริ่มออมและลงทุนทั้งสองอย่าง มีการบริหารจัดการการเงินส่วนบุคคลด้านแรงจูงใจต่ำกว่าวัยรุ่น Gen Y ที่มีการจัดสรรเงินออมหรือเงินลงทุนเป็นสัดส่วนน้อยกว่า 10% เมื่อเทียบกับรายได้ต่อเดือนมีการบริหารจัดการการเงินส่วนบุคคลด้านแรงจูงใจสูงกว่าวัยรุ่น Gen Y ที่มีการจัดสรรเงินออมหรือเงินลงทุนเป็นสัดส่วน 11 - 20% และ 21 - 30% เมื่อเทียบกับรายได้ต่อเดือนมีการบริหารจัดการการเงินส่วนบุคคลด้านแรงจูงใจสูงกว่าวัยรุ่น Gen Y ที่มีการจัดสรรเงินออมหรือเงินลงทุนเป็นสัดส่วน 21 - 30% และวัยรุ่น Gen Y มีการจัดสรรเงินออมหรือเงินลงทุนเป็นสัดส่วน 31 - 40% เมื่อเทียบกับรายได้ต่อเดือนมีการบริหารจัดการการเงินส่วนบุคคลด้านแรงจูงใจสูงกว่าวัยรุ่น Gen Y ที่มีการจัดสรรเงินออมหรือเงินลงทุนเป็นสัดส่วน 11 - 20% และ 21 - 30% อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3. ผลการศึกษาระดับพฤติกรรมการบริหารจัดการการเงินส่วนบุคคลของวัยรุ่น Gen Y

ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับพฤติกรรมการบริหารจัดการการเงินส่วนบุคคลของวัยรุ่น Gen Y

พฤติกรรมการบริหารจัดการการเงินส่วนบุคคล ของวัยรุ่น Gen Y	$\bar{X}$	S.D.	การแปลผล
1. รูปแบบการวางแผน การออม หรือการลงทุน	3.72	0.41	มาก
2. วัตถุประสงค์ของการออมหรือการลงทุน	3.98	0.26	มาก
ภาพรวม	3.85	0.32	มาก

จากตารางที่ 3 พบว่า ระดับพฤติกรรมการบริหารจัดการการเงินส่วนบุคคลของวัยรุ่น Gen Y ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.85$, S.D. = 0.32) โดยวัตถุประสงค์ของการออมหรือการลงทุนมีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด ($\bar{X} = 3.98$, S.D. = 0.26) รองลงมา คือ รูปแบบการวางแผนการออมหรือการลงทุน ($\bar{X} = 3.72$, S.D. = 0.41)

การบริหารจัดการการเงินส่วนบุคคลของวัยรุ่น Gen Y
ปฐมาภรณ์ คำชื่น

ตารางที่ 4 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับรูปแบบการวางแผนการออมหรือการลงทุน

รูปแบบการวางแผนการออมหรือการลงทุน	$\bar{X}$	S.D.	การแปลผล
1. รูปแบบการวางแผนการออมหรือการลงทุนที่มีความเสี่ยงสูง	3.47	0.50	มาก
2. รูปแบบการวางแผนการออมหรือการลงทุนที่มีสภาพคล่องสูงโดยเปลี่ยนเป็นเงินสดได้ง่าย	3.87	0.43	มาก
3. รูปแบบการวางแผนการออมหรือการลงทุนที่มีค่าธรรมเนียมต่ำในการซื้อ/ขาย/แลกเปลี่ยน	3.81	0.48	มาก
4. รูปแบบการวางแผนการออมหรือการลงทุนที่ใช้เงินลงทุนน้อย	3.63	0.48	มาก
ภาพรวม	3.69	0.40	มาก

จากตารางที่ 4 พบว่า ระดับรูปแบบการวางแผนการออมหรือการลงทุนในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.69$, S.D. = 0.40) โดยรูปแบบการวางแผนการออมหรือการลงทุนที่มีสภาพคล่องสูงโดยเปลี่ยนเป็นเงินสดได้ง่ายมีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด ($\bar{X} = 3.87$, S.D. = 0.43) รองลงมา คือ รูปแบบการวางแผนการออมหรือการลงทุนที่มีค่าธรรมเนียมต่ำในการซื้อ/ขาย/แลกเปลี่ยน ($\bar{X} = 3.81$, S.D. = 0.48) และรูปแบบการวางแผนการออมหรือการลงทุนที่ใช้เงินลงทุนน้อย ($\bar{X} = 3.63$, S.D. = 0.48) ในขณะที่รูปแบบการวางแผนการออมหรือการลงทุนที่มีความเสี่ยงสูงมีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ($\bar{X} = 3.47$, S.D. = 0.50)

ตารางที่ 5 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับวัตถุประสงค์ของการออมหรือการลงทุน

วัตถุประสงค์ของการออมหรือการลงทุน	$\bar{X}$	S.D.	การแปลผล
1. เพื่อใช้ยามฉุกเฉิน เช่น เจ็บป่วย ประสบอุบัติเหตุหรือตกงาน เป็นต้น	3.91	0.40	มาก
2. เพื่อความมั่นคงในระยะยาว เช่น ซื้อบ้าน ซื้อรถ เรียนต่อ แต่งงาน เป็นต้น	4.13	0.34	มาก
3. เพื่อใช้จ่ายหลังการเกษียณอายุ	4.14	0.35	มาก
4. เพื่อนำไปลงทุนต่อหรือทำธุรกิจ	3.91	0.39	มาก
ภาพรวม	4.02	0.24	มาก

จากตารางที่ 5 พบว่า ระดับวัตถุประสงค์ของการออมหรือการลงทุนในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.02$, S.D. = 0.24) โดยวัตถุประสงค์เพื่อใช้จ่ายหลังการเกษียณอายุ มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด ($\bar{X} = 4.14$, S.D. = 0.35) รองลงมา คือ วัตถุประสงค์ของการออมหรือการลงทุนเพื่อความมั่นคงในระยะยาว เช่น ซื้อบ้าน ซื้อรถ เรียนต่อ แต่งงาน เป็นต้น ($\bar{X} = 4.13$, S.D. = 0.34) และเพื่อใช้ยามฉุกเฉิน เช่น เจ็บป่วย ประสบอุบัติเหตุหรือตกงาน เป็นต้น ($\bar{X} = 3.91$, S.D. = 0.40) เพื่อนำไปลงทุนต่อหรือทำธุรกิจ ($\bar{X} = 3.91$, S.D. = 0.39) มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด

4. ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบพฤติกรรมการบริหารจัดการการเงินส่วนบุคคลของวัยรุ่น Gen Y

ตารางที่ 6 ค่าน้ำหนักองค์ประกอบพฤติกรรมการบริหารจัดการการเงินส่วนบุคคลของวัยรุ่น Gen Y

Item	องค์ประกอบ	
	1	2
SA1	0.641	
SA2	0.925	
SA3	0.908	
SA5	0.739	
OB1	0.923	
OB3		0.967
OB4		0.963
OB5	0.914	

Rotation Method: Varimax with Kaiser Normalization

จากตารางที่ 6 ผู้วิจัยพิจารณาเลือกตัวแปรสังเกตในแต่ละองค์ประกอบ โดยใช้เกณฑ์ค่าน้ำหนักองค์ประกอบที่มากที่สุด พบว่า องค์ประกอบที่ 1 ประกอบด้วย ตัวแปรสังเกต จำนวน 6 ตัวแปร ค่าน้ำหนักองค์ประกอบของตัวแปรสังเกต มีค่าตั้งแต่ 0.641 ถึง 0.925 และองค์ประกอบที่ 2 ประกอบด้วย ตัวแปรสังเกต จำนวน 2 ตัวแปร ค่าน้ำหนักองค์ประกอบของตัวแปรสังเกต มีค่าตั้งแต่ 0.963 ถึง 0.967

ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบพฤติกรรมการบริหารจัดการการเงินส่วนบุคคลของวัยรุ่น Gen Y โดยสรุป พบว่า มี 2 องค์ประกอบ ได้แก่

องค์ประกอบที่ 1 คือ รูปแบบการวางแผนการออมหรือการลงทุน ประกอบด้วยตัวแปรสังเกต จำนวน 6 ตัวแปร มีค่าตั้งแต่ 0.641 ถึง 0.925 ได้แก่ 1) SA2 เลือกรูปแบบการออมหรือการลงทุนที่มีสภาพคล่องสูง โดยเปลี่ยนเป็นเงินสดได้ง่าย 2) OB1 เพื่อใช้ยามฉุกเฉิน เช่น เจ็บป่วย ประสบอุบัติเหตุ หรือตกงาน เป็นต้น 3) OB5 เพื่อนำไปลงทุนต่อหรือทำธุรกิจ 4) SA3 เลือกรูปแบบการออมหรือการลงทุนที่มีค่าธรรมเนียมต่ำในการซื้อ/ขาย/แลกเปลี่ยน 5) SA5 เลือกรูปแบบการออมหรือการลงทุนที่ใช้เงินลงทุนน้อย และ 6) SA1 เลือกรูปแบบการออมหรือการลงทุนที่มีความเสี่ยงสูง

องค์ประกอบที่ 2 คือ วัตถุประสงค์ของการออมหรือการลงทุน ประกอบด้วย ตัวแปรสังเกต จำนวน 2 ตัวแปร มีค่าตั้งแต่ 0.963 ถึง 0.967 ได้แก่ 1) OB3 เพื่อความมั่งคั่งในระยะยาว เช่น ซื้อบ้าน ซื้อรถ เรียนต่อ แต่งงาน เป็นต้น 2) OB4 เพื่อใช้จ่ายหลังการเกษียณอายุ

อภิปรายผลการวิจัย

1. การวิเคราะห์ระดับการบริหารจัดการการเงินส่วนบุคคลของวัยรุ่น Gen Y

ระดับการบริหารจัดการการเงินส่วนบุคคลของวัยรุ่น Gen Y ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก โดยด้านเศรษฐกิจและการเมืองมีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด โดยเรียงลำดับการบริหารจัดการการเงินส่วนบุคคลตามค่าเฉลี่ยจากสูงไปต่ำได้ดังนี้ ด้านอัตราดอกเบี้ยเงินฝากธนาคาร อัตราเงินเฟ้อ อัตราภาษีเงินได้ และกฎระเบียบ ข้อบังคับที่เกี่ยวข้องกับการออมหรือการลงทุน อาจเนื่องมาจากเศรษฐกิจที่ชะลอตัวลงส่งผลกระทบต่อผู้บริโภคไม่ทางตรงและทางอ้อม เช่น การเพิ่มขึ้นของอัตราดอกเบี้ยจากสถานการณ์เงินเฟ้อ เงินเดือน และค่าจ้างเท่าเดิม แต่ค่าใช้จ่ายเพิ่มมากขึ้น ซึ่งปัญหาดังกล่าวส่งผลกระทบต่อผู้บริโภค การลงทุนและการออมของประชากร ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ Suwannawong (2021) พบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลในกลุ่ม Gen Y คือ ปัจจัยด้านเศรษฐกิจและสังคม โดยเฉพาะอัตราดอกเบี้ยในท้องตลาดที่สูงขึ้น สถานการณ์การเมืองภายในประเทศ และกฎหมายและกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการเงินและการลงทุนต่อพฤติกรรมการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ในกลุ่ม Gen Y อยู่ในระดับมากเช่นกัน

ระดับการบริหารจัดการการเงินส่วนบุคคลของวัยรุ่น Gen Y ด้านแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก โดยครอบครัว คนใกล้ชิด เพื่อน แฟน มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด อาจเนื่องมาจากครอบครัว คนใกล้ชิด เพื่อนหรือแฟนเป็นผู้มีเจตคติที่ดีต่อการออม จึงส่งเสริมสนับสนุนให้รักการออม รู้จักวางแผนการใช้เงิน ซึ่งถือว่าเป็นสิ่งสำคัญในการสร้างวินัย ทำให้เกิดทักษะชีวิตด้านการเงินที่เข้มแข็ง และเป็นการสร้างภูมิคุ้มกันทางการเงินในอนาคต สอดคล้องกับ Karunapen (2017) พบว่า พฤติกรรมการออมเกิดจากการปลูกฝังมาอย่างยาวนาน สอดคล้องกับ Kumnerdpetch (2022) พบว่า เพื่อนเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการออมของคน Gen Y ในกรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญกับกลุ่มเพื่อน ๆ พุดคุยเกี่ยวกับการออมอยู่เป็นประจำ มีผลต่อการออมในระดับมาก รองลงมา คือ คำแนะนำของพนักงานธนาคาร นักวิเคราะห์หรือผู้เชี่ยวชาญทางการเงิน และการโฆษณาตามสื่อหรืองานกิจกรรมต่าง ๆ ที่จัดขึ้น เช่น Money Expo Set in the City เป็นต้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Suwannawong (2021) เรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลในกลุ่ม Generation Y ที่พบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลในกลุ่ม Generation Y คือ การโฆษณาประชาสัมพันธ์ผ่านทางสื่อ การวางแผนทางการเงิน และอบรมสัมมนาที่เกี่ยวกับการวางแผนการเงินจากองค์กรต่าง ๆ อยู่ในระดับมาก ตามลำดับ

ระดับการบริหารจัดการการเงินส่วนบุคคลของวัยรุ่น Gen Y จำแนกตามด้านการค้นหาศึกษาเรียนรู้ ภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยมักเลือกออมหรือลงทุนในสินทรัพย์ที่เข้าใจง่าย ไม่ซับซ้อน มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด รองลงมา คือ ศึกษาข้อมูลด้วยตนเองก่อนตัดสินใจออมหรือลงทุนเสมอ และสนใจที่จะเปรียบเทียบการออมและการลงทุนใหม่ ๆ เสมอ มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Lertkultham (2019)

ได้ทำการศึกษาเรื่อง ศึกษาพฤติกรรมการวางแผนทางการเงินเพื่อความมั่นคงในชีวิตหลังเกษียณ: กรณีศึกษา กลุ่มคนที่มีอายุระหว่าง 22 - 39 ปี (กลุ่ม Gen Y) ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า มีการออมผ่านช่องทางของเงินฝากธนาคารมากที่สุด การออมผ่านช่องทางของเงินฝากธนาคารเป็นการออมที่เข้าใจง่าย ไม่ซับซ้อน

2. ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการบริหารจัดการการเงินส่วนบุคคลของวัยรุ่น Gen Y จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

วัยรุ่น Gen Y ที่มีเพศต่างกัน มีการบริหารจัดการการเงินส่วนบุคคลไม่แตกต่างกัน แต่วัยรุ่น Gen Y ที่มีระดับการศึกษา สถานภาพการสมรส อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และการจัดสรรเงินออมหรือเงินลงทุนเป็นสัดส่วนเมื่อเทียบกับรายได้ต่อเดือนต่างกัน มีการบริหารจัดการการเงินส่วนบุคคลแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Krasaengkaew (2021) เรื่อง พฤติกรรมการออมและความรู้ด้านการลงทุนของ Gen Y ในกรุงเทพมหานคร บุคคล Gen Y ที่มีการศึกษาต่างกัน ทำให้ความรู้ด้านการลงทุน Gen Y โดยรวมต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Lakboon (2022) เรื่อง พฤติกรรมการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชากร กลุ่ม Gen Y ในเขตกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัย พบว่า ประชากรกลุ่ม Gen Y ในเขตกรุงเทพมหานครที่มีอาชีพที่ต่างกัน ส่งผลต่อการวางแผนทางการเงินที่แตกต่างกันปัจจัยด้านอาชีพ จะมีความเกี่ยวข้องกับปัจจัยด้านอื่น ๆ เช่น ด้านการศึกษา ด้านสถานภาพ และด้านรายได้ อาจเป็นเพราะการวางแผนทางการเงินที่ทุกคนสามารถเข้าถึงได้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ Pangda and Jitnomrat (2017) เรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการออมของผู้มีรายได้น้อยในโครงการลงทะเบียน เพื่อสวัสดิการแห่งรัฐ ปี 2560 กรณีศึกษาผู้ที่มาลงทะเบียนในธนาคารกรุงไทย สาขาลองสามวา ซึ่งผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า จากการเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ จำนวนสมาชิกในครอบครัว วุฒิการศึกษา และอาชีพ ปัจจัยกำหนดการออมที่แตกต่างกัน ได้แก่ รายได้ส่วนบุคคล รายจ่ายเพื่อการบริโภค และภาระหนี้ มีผลต่อพฤติกรรมการออม และสอดคล้องกับงานวิจัยของ Ritthiman (2019) เรื่อง การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชากร ในเขตกรุงเทพมหานคร ผลการทดสอบสมมติฐาน การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชากร ในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีปัจจัยส่วนบุคคลด้าน เพศ อายุ อาชีพ การศึกษา และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกัน ทำให้การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลต่างกัน ส่วนปัจจัยส่วนบุคคลด้านสถานภาพของประชากรในเขตกรุงเทพมหานครต่างกัน ทำให้การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลไม่ต่างกัน นอกจากนี้ปัจจัยแวดล้อมในด้านการรับรู้ข้อมูลและข่าวสาร ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคมและการเมือง และด้านจุดมุ่งหมาย มีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชากร ในเขตกรุงเทพมหานคร

3. การศึกษาระดับพฤติกรรมการบริหารจัดการการเงินส่วนบุคคลของวัยรุ่น Gen Y

ระดับพฤติกรรมการบริหารจัดการการเงินส่วนบุคคลของวัยรุ่น Gen Y ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยวัตถุประสงค์ของการออมหรือการลงทุนมีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา คือ รูปแบบการวางแผนการออมหรือการลงทุน สอดคล้องกับงานวิจัยของ Krasaengkaew (2021) พบว่า พฤติกรรมการออม Gen Y ในกรุงเทพมหานคร โดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่า วัยรุ่น Gen Y ส่วนใหญ่มีพฤติกรรมการ

ออมที่ตีวางแผนและมีจุดมุ่งหมายในการออมที่ชัดเจน เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ในการออม และ Rerksantad (2012) กล่าวถึง พฤติกรรมการออมว่าหมายถึง การจัดสรรเงินออม จำนวนเงินออม จำนวนเงินออม ระยะเวลาการออม วัตถุประสงค์ในการออม รูปแบบการออม เหตุผล ในการเลือกรูปแบบการออม แนวโน้ม การออมเงินในอนาคต

4. การวิเคราะห์องค์ประกอบพฤติกรรมการบริหารจัดการการเงินส่วนบุคคลของวัยรุ่น Gen Y

การวิเคราะห์องค์ประกอบพฤติกรรมการบริหารจัดการการเงินส่วนบุคคลของวัยรุ่น Gen Y พบว่า องค์ประกอบที่ 1 คือ รูปแบบการวางแผนการออมหรือการลงทุน ประกอบด้วยตัวแปรสังเกต จำนวน 6 ตัวแปร ได้แก่ 1) รูปแบบการวางแผนการออมหรือการลงทุนที่มีสภาพคล่องสูง โดยเปลี่ยนเป็นเงินสดได้ง่าย 2) เพื่อใช้ยามฉุกเฉิน เช่น เจ็บป่วย ประสบอุบัติเหตุหรือตกงาน เป็นต้น 3) เพื่อนำไปลงทุนต่อหรือทำธุรกิจ 4) เลือกรูปแบบการวางแผนการออมหรือการลงทุนที่มีค่าธรรมเนียมต่ำในการซื้อ/ขาย/แลกเปลี่ยน 5) เลือกรูปแบบการวางแผนการออมหรือการลงทุนที่ใช้เงินลงทุนน้อย และ 6) เลือกรูปแบบการวางแผนการออมหรือการลงทุนที่มีความเสี่ยงสูง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Lertkultham (2019) ที่ศึกษาพฤติกรรมการวางแผนทางการเงินเพื่อความมั่นคงในชีวิตหลังเกษียณ: กรณีศึกษากลุ่มคนที่มีอายุระหว่าง 22 - 39 ปี (กลุ่ม Gen Y) ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า รูปแบบการลงทุนที่สำคัญที่สุด คือ หุ้นสามัญ ซึ่งเป็นการลงทุนที่มีสภาพคล่องสูง

องค์ประกอบที่ 2 คือ วัตถุประสงค์ของการออมหรือการลงทุน ประกอบด้วยตัวแปรสังเกต จำนวน 2 ตัวแปร ได้แก่ 1) เพื่อความมั่งคั่งในระยะยาว เช่น ซื้อบ้าน ซื้อรถ เรียนต่อ แต่งงาน เป็นต้น 2) เพื่อใช้จ่ายหลังการเกษียณอายุ ซึ่งสอดคล้องกับ Richard and Greenlow (1988) ที่กล่าวว่า การเงินส่วนบุคคลมีขอบเขตเป้าหมายการบริหารการเงินส่วนบุคคล 6 รูปแบบ โดยรูปแบบที่ 6 คือ การใช้เงินวางแผนยามเกษียณ (Retirement & Estate Planning) คือ มีรูปแบบการใช้จ่ายในการวางแผนในยามเกษียณ เพื่อความมั่นคงในชีวิตหลังวัยเกษียณ

ข้อเสนอแนะการวิจัย

ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลวิจัยไปใช้

1. ผลการวิจัย พบว่า ระดับการศึกษาที่แตกต่างกันมีการบริหารจัดการการเงินส่วนบุคคลต่างกัน ดังนั้น ควรจะมีการนำเรื่องแนวทางการออมเงินเข้าไปไว้ในหลักสูตรการศึกษา เพื่อให้เยาวชนมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องของการออมเงิน รูปแบบการออมเงินในรูปแบบต่าง ๆ สร้างทัศนคติที่ดีเกี่ยวกับการออมเงิน เพื่อให้เกิดวินัยเกี่ยวกับการวางแผนทางการเงินเพื่อนำไปใช้ในอนาคต รวมถึงเป็นการสร้างความมั่นคงให้กับประเทศชาติได้

2. การวิเคราะห์ระดับพฤติกรรมการบริหารจัดการการเงินส่วนบุคคลมีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด แสดงว่า มีพฤติกรรมการออมที่ดี มีการวางแผนและมีจุดมุ่งหมายที่ชัดเจน เพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์การออม แต่ยังไม่สามารถเลือกรูปแบบการออมหรือการลงทุนให้สอดคล้องกับพฤติกรรมได้ อาจเนื่องจากหลายปัจจัย เช่น ยังไม่สามารถรับความเสี่ยงจากการลงทุนได้ เน้นการออมทรัพย์หรือลงทุนในสินทรัพย์ที่เข้าใจง่าย ไม่

ซับซ้อน มีสภาพคล่องสูง ดังนั้นควรมีการประชาสัมพันธ์แนวทางในการเลือกลงทุนในหุ้น กองทุน หรือ หลักทรัพย์ที่ถูกต้องให้เหมาะสมกับพฤติกรรมของวัยรุ่น Gen Y ทำให้วัยรุ่น Gen Y เข้าถึงการลงทุนได้ง่าย

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาพฤติกรรมการออมของนักเรียนระดับประถมศึกษา เพื่อเป็นข้อมูลในการปลูกฝังพฤติกรรมการบริหารจัดการการเงินให้กับเยาวชน
2. ควรศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการบริหารจัดการการเงินส่วนบุคคลในวัยเกษียณ โดยการสัมภาษณ์เชิงลึกเพื่อให้ได้ข้อมูลที่เป็นแนวทางในการบริหารจัดการการเงินให้กับคนวัยทำงานหรือวัยใกล้เกษียณอายุ
3. ควรศึกษาเปรียบเทียบการบริหารจัดการการเงินส่วนบุคคลของกลุ่มคนที่อยู่ในพื้นที่ต่างกัน เช่น ชุมชนเมือง ชุมชนกึ่งเมือง และชุมชนชนบท เป็นต้น เพื่อการวางแผนในการบริหารจัดการการเงินให้สอดคล้องและเหมาะสมกับบริบทของแต่ละพื้นที่
4. ควรศึกษาปัจจัยพหุระดับที่มีผลต่อการบริหารจัดการการเงินส่วนบุคคลของประชากรกลุ่มต่าง ๆ เพื่อเป็นประโยชน์ในการส่งเสริมและสนับสนุนให้เกิดการบริหารจัดการการเงินที่มีคุณภาพมากขึ้น
5. ควรศึกษาเกี่ยวกับการบริหารจัดการการเงินภาคครัวเรือน เพื่อให้ทราบแนวโน้มเกี่ยวกับการบริหารจัดการการเงิน รวมถึงการนำผลการวิจัยนี้ไปใช้ประโยชน์ในการจัดกิจกรรมส่งเสริมการออมและการลงทุน อาทิเช่น การส่งเสริมความรู้ให้กับกลุ่ม Gen Y เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องการลงทุน ลดความกลัวเพื่อที่จะกล้านำเงินมาลงทุนเพิ่มขึ้น ตลอดจนการนำข้อมูลที่ได้ไปใช้เป็นข้อมูลสนับสนุนในการพัฒนาหรือสร้างผลิตภัณฑ์ที่ตอบสนองความต้องการของกลุ่ม Gen Y หรือเพื่อการเกษียณของกลุ่ม Gen Y ต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- Department of Mental Health. (2020). *Gen Y/Gen Me, a large population of the digital age world. Who controls the fate of the world in the future*. Retrieved from <https://dmh.go.th/new/view.asp?id=1251>) [in Thai]
- Hair, J., Anderson, R., Tatham, R., & Black, W. (1998). *Multivariate data analysis* (5th ed.). NJ: Prentice Hall.
- Iwuchukwu, M. O. (2015). Literature review and use of benjamin Bloom's Taxonomy. *International Journal of Humanities and Cultural Studies*, 2(3), 436-444.
- Kanchanapa, P. (2016). *Consumer behavior*. Bangkok: Silpakorn University Press. [in Thai]
- Karunapen, S. (2017). *Factors affecting saving level and savings behavior of Gen Y* (Research report). Bangkok: Thammasat University. [in Thai]

- Krasaengkaew, P. (2021). *Saving behavior and investment knowledge of Gen Y in Bangkok* (Research report). Bangkok: Ramkhamhaeng University. [in Thai]
- Krejcie, R. V., & Morgan, D. W. (1970). Determining sample size for research activities. *Educational and Psychological Measurement*, 30(3), 607-610.
- Kukkaew, P. (2022). *Factors influencing on financial adjustment of people in suphanburi district under COVID-19 restriction* (Research report). Bangkok: University of Technology Suvarnabhumi. [in Thai]
- Kumnerdpetch, K. (2022). Factor affecting savings of Gen Y in Bangkok. *Journal of Community Development Research (Humanities and Social Sciences)*, 15(1), 113-124. [in Thai]
- Lakboon, A. (2022). *Personal financial planning behaviors of the Generation Y population in Bangkok* (Research report). Bangkok: Ramkhamhaeng University. [in Thai]
- Lertkultham, C. (2019). *A study of financial planning behavior for retirement life stability: A case study of people aged 22-39 years (Generation Y) in Bangkok* (Research report). Bangkok: Thammasat University. [in Thai]
- Likert, R. (1992). *New pattern of management*. New York: McGraw-Hill.
- Mingmaneeenakin, W. (2013). *Principles of macroeconomics* (15th ed.). Bangkok: Thai Wattana Panich. [in Thai]
- National Statistical Office. (2021). *Population and housing demographic statistics*. Retrieved from <http://statbbi.nso.go.th/staticreport/page/sector/th/01.aspx> [in Thai]
- Novabizz. (2018). *Motives & motivation*. Retrieved from <https://www.novabizz.com/NovaAce/Motives.htm> [in Thai]
- Pangda, K., & Jitnomrat, T. (2017). *Factors affecting savings of low income married persons in enrollment scheme for the welfare of the state 2017 case study: Those who have registered in Krung Thai Bank Khlong Sam Wa Branch* (Master's thesis). Dhurakij Pundit University, Bangkok. [in Thai]
- Phromsuwan, S. (2017). Demographic characteristics and investment psychology factors affecting investment decisions of Thai investors at the Thai Financial Expo. *Lampang Rajabhat University Journal*, 6(1), 139-157. [in Thai]

- Priantinah, D., Aisyah, M. N., & Nurim, Y. (2019, November 14-15). The Analysis of Technology Acceptance Model (TAM) for personal financial management on mobile application technology. In *International Conference on Banking, Accounting, Management, and Economics (ICOBAME 2018)* (pp. 262-266). Yogyakarta, Indonesia.
- Prihartono, M. R. D., & Asandimitra, N. (2018). Analysis factors influencing financial management behaviour. *International Journal of Academic Research in Business and Social Sciences*, 8(8), 308-326.
- Raktham, K. (2017). *You are a fake news agency. Trump slams CNN and Bu Feed as garbage media*. Retrieved from <https://themomentum.co/momentum-feature-fake-news-cnn-buzzfeed> [in Thai]
- Refera, M. K., & Kolech, A. G. (2015). Personal financial management capability among employees in Jimma Town, Southwest Ethiopia: A pilot study. *European Journal of Contemporary Economics and Management*, 2(2), 29-53.
- Rerksantad, J. (2012). *Comparative on savings behavior of private companies' employee and government officials in Bangkok* (Master's thesis). Rajamangala University of Technology Thanyaburi, Phathum Thani. [in Thai]
- Rianthong, K. (2013). *Factors affecting tourism behavior at Amphawa Floating Market, Samut Songkhram Province* (Master's thesis). Siam University, Bangkok. [in Thai]
- Richard, M. D., & Greenlow, P. S. (1988). *Management and decision-making*. Illinois: Richard D. Irwin.
- Ritthiman, S. (2019). *Personal financial planning for the population of Bangkok* (Master's thesis). Ramkhamhaeng University, Bangkok. [in Thai]
- Suphakitvanichkul, A. (2015). *Savings behavior and financial management before retirement: Case study of Silpakorn University personnel Sanam Chandra Palace Campus Nakhon Pathom Province* (Master's thesis). Silpakorn University, Bangkok. [in Thai]
- Suwannawong, S. (2021). *Factors influencing personal financial planning behavior among Generation Y* (Research report). Bangkok: Ramkhamhaeng University. [in Thai]
- Trino, W. (2018). *The economy in 2018 clearly recovers, supporting bank loan growth of 4-8%*. Bangkok: Nation Group (Thailand). [in Thai]

Wongprasertsuk, C. (2008). *The study of macroeconomic factors affecting the Stock Exchange of Thailand index in the real estate development sector* (Research independent). University of the Thai Chamber of Commerce, Bangkok. [in Thai]